

Ταυτώσημος τῇ ἀνωτέρῳ. Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Προκοπίου, καθ' ἣν οἱ σικυοὶ (ἀγγούρια) ὠριμάσονται, τελεῖται τὴν 8 Ἰουλίου.

*
Τ' αἰ Ἰουστὸ τὸ καρδί, τοῦ Σωτῆρος τὸ σταφύλι καὶ τῆς Παναγίας τὸ σῶμα.

Ἡ παροιμία αὕτη λέγεται ἐν Ἡπειρῷ, ἡ δὲ ἀσχημαντος ἀσυμφωνία πρὸς τὰς προλαβούσας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ὠριμάσεως τῶν σταφυλῶν καὶ τῶν σύκων προέρχεται ἴσως ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ κλίματος. Τοῦ Σωτῆρος εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τελουμένη τὴν 6 Ἀγούστου, τῆς Παναγίας δὲ ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας (15 Ἀγούστου).

*
Ἄπο τὰ σῶμα ὡς τὰ σταφύλια.

Ἐπὶ βραχυτάτων χρονικῶν διαστημάτων.

*
Τὸν Ἄλωνάρη ἔβρεχε ἔς τὸν ποντισμένον τόπον. Ἐπιζημία ἡ βροχὴ κατὰ τὸν Ἰούλιον. Ἄλωνάρης λέγεται ὁ Ἰούλιος διότι εἶναι ὁ μὴ καθ' ὃν ἀλωνίζονται τὰ γεννήματα, ὡς Θεριστῆς λέγεται ὁ Ἰούνιος, καὶ Τρυγητῆς ὁ Σεπτέμβριος. Ποντισμένος δὲ σημαίνει τὸν ἐπάρκτον καὶ δυστυχῆ τόπον.

*
Ἔτσι τῷγει τὸ λινάρι, νὰ ἀνοῆ τὸν Ἄλωνάρη.

Παροιμία σμυρναϊκῆ σαφῆς, ἀλλ' ἀνακριβῆς. Διότι κατὰ τὰς παρατηρήσεις πολλῶν βοτανικῶν ἐν Ἑλλάδι τὸ λίνον ἀνοῖ τὸν Μάρτιον καὶ τὸν Ἀπρίλιον.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Γόρδιος δεσμός.

Ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος διέτριβεν εἰς Γόρδιον (κατὰ Φεβρουάριον ἢ Μάρτιον τοῦ 333) ἔκοψε τὸν λεγόμενον γόρδιον δεσμόν, ἐξ οὗ παρήχθη τὸ τοσοῦτον πολυθρόλητον γενόμενον περὶ τοῦ δεσμοῦ τούτου λόγιον συνέβη δὲ τὸ γεγονός ὡς ἐξῆς. Εἰς τὴν ἄκραν τῆς πόλεως ἐκείνης ἐφυλάσσετο ἄμαξα, ἣτις, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἀνήκε ποτε εἰς τὸν γεωργὸν Γόρδιον καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Μίδα, τοὺς πρώτους βασιλεῖς τῆς Φρυγίας· ὁ δεσμός ὅστις συνῆπτε τὸν ζυγὸν τῆς ἀμάξης ταύτης μετὰ τοῦ ῥυμοῦ ἦτο ἐκ οἰοῦ κρανέας, καὶ τοιοῦτοτρόπως συμπλεγμένους, ὥστε οὔτε τέλος οὔτε ἀρχὴ αὐτοῦ ἐφαίνετο, ἡ δὲ λύσις ἐνομίζετο ἀκаторθωτος· καὶ ἐν τούτοις χρησμός ἀρχαῖος ἔλεγεν, ὅτι ὁ λύσας τὸν δεσμόν τοῦτον θέλει ἄρξει τῆς Ἀσίας. Ὅτε λοιπὸν ὁ Ἀλέξανδρος ἀνέβη εἰς τὴν ἄκραν ἵνα παρατηρήσῃ τὸ ἴσον τοῦτο τῆς ἀρχαιότητος λείψανον, ἅπαντες οἱ περὶ αὐτὸν, Φρύγες τε καὶ Μακεδόνες, περιέ-

μενον ἀνυπομόνωες νὰ ἴδωσιν, ἐὰν ὁ περὶ Γραμικὸν νικητῆς καὶ ὁ δορυκτῆτωρ τοῦ Ἀλικαρνασσοῦ θέλει περιποιήσῃ ἐαυτῷ τὴν ἐπαγγελλομένην κυριαρχίαν, κατισχύων τῶν δυσχερειῶν τοῦ δεσμοῦ. Ἄλλ' ὁ Ἀλέξανδρος περιῆλθε μὲν κατ' ἀρχὰς εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν, ἐπὶ τέλους ὅμως ἐν τῇ ὁρμῇ αὐτοῦ ἔκοψε διὰ τοῦ ξίφους τὸ σύναμμα· καὶ τοῦτο ἐθεωρήθη παρὰ πάντων ὡς λύσις τοῦ προβλήματος, ἐξασφαλίζουσα τὸ δικαίωμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῆς Ἀσίας.¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἐὰν ἀληθῶς πιστεύωμεν, ὅτι τὸ ἀντιπροσωπικὸν καὶ συνταγματικὸν πολίτευμα εἶνε τὸ μόνον πολίτευμα, τὸ ἐξασφαλίζον τὴν εἰρηνικὴν ἡμῶν πρόοδον, ὀφείλομεν, πρὸ πάσης μεταρρυθμίσεως, νὰ μεταρρυθμίσωμεν τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἐξέεις ἡμῶν, κατανοοῦντες, ὅτι ὁ Βουλευτῆς δὲν εἶνε ἀντιπρόσωπος τῶν ἰδιωτικῶν ἡμῶν ὑποθέσεων, οὔδὲ τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ταμεῖον τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν. Προσέτι δὲ, ὅτι οἱ Βουλευταὶ, ἀντιπροσωπεύοντες, κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Συντάγματος, τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐπαρχίαν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρήσεις, ἀντιβαίνουσας εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, καθόσον, οὕτω πολιτευόμενοι, παραγωγρίζουσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν καὶ ἀπεκδύονται τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν περιεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, τοῦ ἐξελέγχειν τὰς ὑπουργικὰς πράξεις. Ἄλλ' ὅπως, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πολιτείας λειτουργοῦν τὸ πολίτευμα, ἔτι μᾶλλον ἐδραιωθῆ ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει, καὶ περιφρουρηθῆ συνάμα ἡ διοικητικὴ κατὰ τῆς βραχδείας εἰσβολῆς τῶν ἰδιωτικῶν ἀξιώσεων, δέον οἱ ἀνερχόμενοι εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἑδρας νὰ ἐνθυμῶνται, πρῶτον μὲν, τὴν συμβουλήν ἣν ἔδιδεν ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν Γλαύκωνα, εἰ οὖν ἐπιθυμεῖς εὐδοκμεῖν τε καὶ θαυμάζεσθαι ἐν τῇ πόλει, πειρῶ καταεργασθαι ὡς μάλιστα τὸ εἶδέναι ἃ βούλει πράττειν· καὶ δεύτερον, ὅτι ὁ δόκιμος Κυβερνήτης δὲν εἶνε ὁ δίδων, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀρνούμενος, δὲν εἶνε ὁ ὑποχωρῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνθιστάμενος, δὲν εἶνε ὁ εὐπλοῶν οὐριοδρομοῦντος τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ ὁ δυνάμενος νὰ θαλασσοπορῇ καὶ νὰ διευθύνῃ τὸ σκάφος πρὸς τὸν πρὸς ὃν ὄρον αὐτοῦ, ἐν μέσῳ κλυδωνιζομένου πελάγους. (I. A. Σούτσος.)

* * Ἐὰν ἡ τυραννία τῶν προϊσταμένων σου σὲ πιέζῃ, σιώπα, ποίει τὰ προσταττόμενα καὶ λάθε βιώσας. Ὁ σοφὸς, ὑπὸ τειχίον ἀποστάς, κρύπτεται καὶ ἡσυχίαν ἄγει ἐν ἡμέραις θυέλλης. Οὐδόλωες βαίνει ἐνκντίον τοῦ ῥέματος ὁρμητι-

1. Ἰστορ. τοῦ ἑλλην. ἔθνους, ὑπὸ Κ. Παλαγγηροπούλου.